

ΑΠΟ ΤΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Στή Λυρική Σκηνή — Οι γάμοι του Φίγκαρο

Ενα καλλιτεχνικό γεγονός που είναι αξίω ιδιαίτερας μνείας γιατί πραγματικά τιμά τη Λυρική σκηνή μας και εξυψώνει τη σημασία της βουλιαξής που γίνεται εκεί μέσα είναι το ανέμβασμα των «Γάμων του Φίγκαρο» του Μότσαρτ. Ήταν το μόνο ανέμβασμα νέου έργου κατά την έφειτην περίοδο ή σημειωθείσα δε έπιτυχία του έξησφάλασε σπανίαν συρροήν κόσμου σε όλες τις μέχρι τότε παραστάσεις του.

Όφείλεται βέβαια κυρίως εις τό ότι ή μουσική του έχει όλη τη λεπτότητα, τη χάρι και την ευγένεια της όλης δημιουργίας του Μότσαρτ, απ' έτερου διότι και ή υπόθεση της περίφημης κωμωδίας του Μπαρτσαζαί, από την όποια είναι παρμένο τό λιμπρέτο, είναι τόσο πικάνκτη ώστε και οι 4 πράξεις του έργου να είναι γεμάτες από τις πιο άπιαστες έκπληξεις και χαριτωμένα έπεισόδια.

Ή Κα Βλαχοπούλου ως Σουζάννα ένεσάρκωνε την ώμορφη καμαριέρα που είχε γίνη ό στόχος των πόθων ενός αφέντη που την έποχή εκείνη είχε δικαιώματα πολύ εύρύτερα ενός πλουσίου οικοδοστού, ήταν και άληθινός διοικητής στην περιφέρειά του, άκόμη και δικαστής δυνάμενος έν καθυστέρησι πληρωμής χρέους να επιβάλλη και ποινήν... γάμου εις τους δυστροπούντας. Και τόν σατραπήν αυτόν έσαγήνευσε με όλη της τη χάρι άλλα και με τις ώραιότερες άριες τις όποιες ό θεός Μότσαρτ ένεπνεύσθη και έβρασε στό ρόλο της γιά να την κάνει να έχη όλα τα θέληγτρα. Ή Κα Βλαχοπούλου έτσι είχε την έκαίρια να μάς δείξη όλα τα φωνητικά της προσόντα άκόμη και σε βαριατιόνες που θά ήτο δυνατόν να μπουν στό μέρος... του φλάουτου ή του όμπε.

Άλλά και πώς να μή μένη πιστή στόν άγαπημένο της Φίγκαρο τό ρόλο του όποίου ό Κοκ Καλογεράς μάς τόν έδωκε όλοζώντανο, πεταχτό και έφευρετικό γιά όλες τις πανουργίες; Τόν αφέντη κόμητα υπέσθη ό Κοκ Παπαχρήστου με δόν την άρχοντιά, όπως και την κόμηση ή Κα Βουτυρά που παρά τόν πειρασμό του της έδινε ό νεαρός γόνος Χερουβίνος (Κα Δαμασιώτη) κρατιόταν στό ύψος της αφέντρας και κυράς που ήξερε να επιβληθή άκόμη και στόν άυταρχικό και παντοδύναμο σύζυγό της.

Και οι δέτεροι ρόλοι ήταν έμπιστευμένοι σε καλλιτέχνες που και φωνητικώς και από απόψως ήθοποιΐας άνταπεκρίθησαν άπολύτως στις άπαιτήσεις του μέρους των όπως ή Κα Τζαβάρα (Μαρτεσελίνα), Άμαξοπούλου (Μπαρμπερίνα) και οι Κοι Χουίδας (Μπάρτολο) και Πανταζινάκος (Μπαζιλίνο). Είναι περιττόν βέβαια να έξάρωμε και την σκηνοθεσία του Κου Κατοσέλη, που σ' ένα τέτοιο έργο είχε να συνδυάσει τις λεπτότερες καλλιτεχνικές άπαιτήσεις, και την έπιτυχία του Κου Βακαλό στην έκλογή των σκηνογραφιών και των κουστουμιών που ήρμοσαν γι' αυτό.

Έκείνο που πρέπει ιδιαίτέρως να έξαρθή είναι ό άληθινός άθλος που έπωμίοθη ό Κοκ Άντιόχος Εόαγγελάτος με την ώραία πρωτοβουλία που είχε να μάς δώση τό άριστόύργημα αυτό, να δημιουργήση μιá όλη-

θινή και άγνή Μοσαρτική άτμόσφαιρα στην όλη έκτέλεσι του έργου και να συντονισή άοιδούς και όρχήστρα σε ένα σύνολο που να άμιλλάται με έκείνα του άπολαύσαμε πολλές φορές στα καλύτερα θέατρα μελοδράματος της Έσπερίας. Τέτοια έντόπωση είχαμε σε όλόκληρη τη δευτέρα πράξι ως και σε τόσα άλλα μέρη του έργου που τα ζωνάνευσε με όλο τόν παλμό που του έδινε ή βαθεία του μουσική κατανόησις και μιá τελεία μελέτη του έργου.

Ο ΠΙΑΝΙΣΤΑΣ ΘΕΜΕΛΗΣ

Άπό τα άλλα τελευταία καλλιτεχνικά γεγονότα πρέπει να αναφέρωμε κατά πρώτον την φωτεινή καινούργια εμφάνισι του φημισμένου μασ πιανίστα Κου Θέμελη που τόσο στα δύο ρεσιτάλ (τό 2ο με έργα Σοπέν) όσο και στην έκτέλεσι του κοντσέρτου εις οι ύβρεινι έλασαν του Τσαϊκόβσκη που έπαίξε με την κρατική όρχήστρα μάς έδωσε όλο τό μέτρον της σημερινής του άνωτερότητας που τόν φέρνει στην πρώτη γραμμή των διεθνώς άνεγνωρισμένων καλλιτεχνών του όργάνου. Τελεία όποιαγ ή μιá άπαράμιλλη τεχνική της στό σκέφι στό άίσθημα και στό πιο έξευγεμισμένο στόλ είναι τα κύρια χαρακτηριστικά του τόσου επιβλητικού του ταλέντου.

Η ΕΠΙΔΕΙΞΙΣ ΤΗΣ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΩΔΕΙΟΥ

Άν και έγράφαμεν ήδη διεδοκίως εις ειδικόν σημείωμα διά την ώραίαν αυτήν έπίδειξιν όφείλομεν και páλι να τονίσωμε ότι απέτέλεσε ένα πολύ εδούλων σταθμόν στό έργον της προπαρασκευής νέων φυτωρίων γιά την λυρική μας σκηνή. Θά ήτο δύσκολον έλλείψει χώρου να αναφέρωμε όλους τους νέους και τις νέες που έδειξαν τόσες φωνητικές ικανότητες και τόσην έξοικειωσι σε μιá καλή από σκηνής εμφάνισι. Μας έμειναν μερικά όνόματα στη μνήμη όπως τών Κου Γεωργίου Μουσιόου, Παν. Σκαφίδια τών Δων Μαρίας και Σοφίας Μουσιόου, Ρένας Γαρατζιώτου, Κούλας Δρακοπούλου, Στέλλας Κόκοτα, Μυρτώς Δουλή, Ρούλας Φωκιανού, Τάνιας Τσαουριόου, Βούλας Κοσκινά ένδ άλλα που έπίσης αξίζει να μνημονευθοϋν μάς διαφεύγον.

Ένας μεγάλος έπαινος όφείλεται στόν ειδικό καθηγητή Κου Καλογερά στην έμφυσώτρια και συνοδόν του συνόλου Καν Χέλμη και στην ευσυνείδητον και έπιμελεστάτην χορογράφον Δα Ε. Πετρόκη, χωρίς να αναφέρωμε και τους άφανεις γιά την περίστασι καθηγητάς και καθηγήτριας του τραγουδιού που έμόρφωσαν τόσες ώριμες φωνές.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΜΗΛΙΑΡΕΣΗΣ

Μιά μεγάλη νίκη γιά την σταυροφορία που ένέλαβε ό καθηγητής του Έλληνικού Ωδείου Κου Μηλιαρέσης γιά την διάδοσι της κιθάρας ως όργάνου ικανού να μάς δώση άνωτερες έρμηνείες μεγάλων μουσικών έργων ήταν τό τελευταίο του κοντσέρτο στόν Πανσεύτον. Οι έκτελέσεις του, γεμάτες και παλμό και έσωτερικότητα

αίσθηματος ενώ μας κάνουν να απολαμβάνουμε το μαλ
γευτικό τέμπρο του όργάνου στα ειδικά γι' αυτό γραμ-
μένα έργα των ανενταρτισμένων διδασκάλων της κιθά-
ρας μας δίνουν και όλη τη μουσική ιδέα μεγάλων έρ-
γων, όπως φοβόγκες του Μπάχ και χαρακτηριστικά
'Ισπανικά του Γκρανάντος και του 'Αλμπένι.

Οι ώραιες αυτές επιτεύξεις του Κου Μηλιαρέση
οφείλονται στην έξελικμένη του τεχνική που έβαλε
στον πιο σίγουρο δρόμο της τελειοποίησης, ύστερα
από έντακτη εργασία που έκαμε δύο ήδη χρόνια κοντά
στο μεγάλο Σεγκόβια.

**Ή συναυλία της Κας Χ. Δημακοπούλου (τραγουδι)
και της Κας Φ. Λάλλα (πιάνο)**

Ή εμφάνισις των δύο αυτών καλλιτέχνιδων στην
τελευταία τους συναυλία στην Παρνασσό άφηκε γενικά
άριστην εντύπωση. Ή Κα Δημακοπούλου μας έδειξε
τά ωραία της φωνητικά προσόντα που έξερει τόσο καλά
νά τά ύποτάσση στάς άπαιτήσεις ενός έξευγενισμένου
στολ και μιας μουσικής κατανοήσεως που, ενώ παίρνει
όλη της την πληρότητα στον Μπάχ και στον Χαίνδελ
μένει στο ίδιο ύψος και στα νεώτερα Γαλλικά του Φω-
ρέ και του Ντεμπουσύ. Μας έδωσε ακόμη και μία πολύ
αισθαντική απόδοσι της Βαρκαρόλας του Εύαγγελάτου
που κατά γενικήν άπαιτησιν έμπιζαρίσθη. Ή Κα Φωνή
Λάλλα είναι ή άληθινά μουσικός πιανίστα που αι έκτε-
λέσεις της είναι πάντοτε και στο ύψος των τεχνικών
άπαιτησεων των έργων και διακρίνονται για την κατα-
νόησι όλων των πτυχών της μουσικής των ιδέας, όπως
μας τό απέδειξε στην έκτέλεσι τόσο της συνάτας άρ.
27 του Μπετόβεν όσο του «Γιατί» του Σούμαν και των
«Περβολιδών στη βροχή» του Ντεμπουσύ.

Και αι δύο καλλιτέχνιδες χειροκροτήθησαν θερμό-
τατα.

ΧΑΡ. ΚΟΥΤΣΙΜΑΝΗΣ

Ό Κοσ Χαρ. Κουτσίμάνης μας έδωσε εντός διμή-
νου και δεύτερο ρεσιτάλ βιολιού με πλούσιον πρόγραμ-
μα περιλαμβάνον τά κοντσέρτα του Μπάχ και του
Μπετόβεν και έργα των Σούμαν, Γκρίγκ και Μποκε-
ρίνι. Ή ωραία του τοξαριά έξετιμήθη ιδιαίτερας στο
τραγουδι της Σολβάγιγκ ενώ αι όλοι του έκτελέσεις φε-
ραν την σφραγίδα μιας μεγάλης μουσικής ευσυνειδη-
σίας, είναι ένας άληθινά κλασικός έκτελεστής.

Στό πιάνο συνόδευσε με την συνήθη του μαεστρία
ό καθηγητής κ. Γ. Πλάτων.

Μ. ΛΑΣΚΑΡΗΣ

Πυκνόν και έκλεκτόν άκροατήριον παρηκολούθησε
τά δύο ρεσιτάλ πιάνου που έδωσε εις τό Κεντρικόν ό
διακεκριμένος καλλιτέχνης του πιάνου Κοσ Λάσκαρης
με πλούσια προγράμματα.

Κατά τάς μετά πολυετή άπουσίαν εμφάνισεις του
ταύτας ό Κοσ Λάσκαρης έδωσε δείγματα του ωραίου
του ταλέντου και όλων των μουσικών, τεχνικών και
ήχητικών του προσόντων.

ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΚΠΟΜΠΑΣ ΤΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ ΜΑΣ

Με έξαιρετικόν ένδιαφέρον ήκούσαμεν μίαν έκπο-
μπήν άφιερωμένην εις έργα για βιολι του καθηγητού
Κου Γ. Πλάτωνος, άριστοτεχνικά παιγμένα από τον
καλλιτέχνην του βιολιού Κον Ζαχόπουλον. Τά έργα
αυτά που πραγματικά πλουτίζουν την φιλολογίαν του
όργάνου έχουν ως τίτλους: Στο ρούκι, Θρόλλος, Κα-

πρίσιο και Μαζορκα. Οι κράτιστοι των καθηγητών
μας του βιολιού άποφαινοται με ένθουσιασισμόν γι' αυτά
τά έργα, που έκτός του ωραίου μουσικού τον περιχο-
μένου, είναι γραμμένα και με όλον τον δεξιοτεχνικόν
πλοτον, που μπορεί να άναδείξη κάθε άνωτέρου ταλέν-
του βιολιστήν.